B. Mažeikienė, 12-toji Moterų Są-gos pirm.

ORGANIZACIJŲ augimas ir tobulėjimas nemažai priklauso nuo tų narių, kurie įeina į valdybas. Neišimtis yra ir mūsų Moterų Sąjunga. Kas iš arti seka Sąjungos gyvenimą, be abejonės, pastebėjo, kad metais, kuriais Sąjungon patenka sumanios ir aktyvės narės, kurioms pirmoj vietoj rūpi organizacijos gerovė, o ne asmeninė garbė, pastebima gyvesnis veikime tempas ir žingsnis prie geresnės tvarkos.

Centro pirmininkės vieta Mot. Sąjungoj pati aukščiausia ir svarbiausia. Į tą vietą galima statyti tik tokią narę, kuri savo veikla ir patyrimu įrodo tinkamumą. Tokiais privalumais kaip tik ir pasižymi Teklė B. Mažeikienė, 12-toji iš eilės Moterų Sąjungos Centro pirmininkė.

Teklė B. Mažeikienė, po tėvais Urbonavičiūtė, gimė Amerikoj, Charlemont, Mass. Šeimai persikėlus gyventi į Worcester, Mass., ten išėjo pradžios ir aukštesnius mokslus.

Baigus su pasižymėjimu Worcesterio English High School, siekia aukštesnio mokslo pamėgtoj srityje, būtent biznyje, Beckers biznio kolegijoj. Įgytas mokslas ir patyrimas tiksliai sunaudojamas nuosavame biznyje ir vedime Moterų Sąjungos reikalų.

Teklė Mažeikienė, nors čia gimusi ir augusi, nesišalino nuo lietuvių judėjimo. Nuo pat jaunų dienų įsitraukė į organizatyvį veikimą, kaip tai Blaivininkų, Tautos Fondo, L. D. S. ir vietinių dr-jų, kuriose ne tik veikė, bet kart kartėmis užėmė ir atsakomingas vietas. Ne tik draugijų, bet ir parapijos darbuotėj visuomet ją matome pirmoj vietoj.

---

tais nekartą yra puošusi "Moterų Dirvą", "Darbininką" ir "Tautos Rytą".

Viena iš gražiausių Veronikos Liutkienės ypatybių, tai jos bešališkas ir gilus atsakomybės jausmas.

Niekada nesiveržia į pirmenybę, bet uolus savo pareigų ėjimas savaimi iškelia ją į pirmaeilę sąjungietę. *Rutvilė*

Teklė B. Mažeikienė

Ištekėjus už Kaspero Mažeikos, augindama nemažą šeimą, užsiėmus nuosavios krautuvės vedimu, tačiau nepasitraukė iš veikimo. Savo neišsemiama energija sumaniai derina šeimininkės ir visuomenininkės gabumus.

Į Moterų Sąjungos 5-tą kuopą, Worcester, Mass., įsirašė 1916 m. Sąjungoj ji nesitenkino būti paprasta, eiline nare. Jai rūpėjo organizacijos augimas, tvarka ir gerovė. Ir dėl to ji Moterų Sąjungai aukoja savo sumanumą, greitą permatymą, kad ir painių, reikalų, ir visą savo patyrimą biznyje. Ir taip išeina visą, taip sakant, organizacijos mokyklą, susipažįsta su Sąjungos reikalais, tuo pačiu sykiu Worcesterio kuopoj per keletą metų eina tai užrašų, tai finansų raštininkės, tai, vėl, kuopos pirmininkės pareigas.

Įsisteigus Mass., Maine ir N. H. apskričiai, sąjungietės, įvertindamos jos darbuotę ir rimtą reikalų vedimą, renka ją į užrašų raštininkę, o vėliau į pirmininkę. Ir taip jau dešimti metai sekmingai tas pareigas eina.

Jos vadovybėj apskritis pasižymi tvarka, susiklausymu ir augimu. Taip pat nemaža dalis nuopelno jai priklauso, kad

šiandien Moterų Sąjunga yra pripažinta pilnateisė Mass. valstybėje.

Laipsniškai užimdama vis svarbesnes vietas organizacijoj, kaipo Mass. valstybės direktorė nuo 1926—1929, 1931—1935 metais, iki pat aukščiausios vietos, būtent Centro pirmininkės, kurios pareigas garbingai ėjo 1929—1931 ir 1935—1937 m.

Į kiekvieną vietą Teklė B. Mažeikienė įnešė gilaus patyrimo, sumanumo ir atsakomybės, kad neužvilti pasitikėjimo tų, kurios ją rinko kaipo tinkamiausią į tą vietą.

Ji neveidmainiauja. Ji nepripažįsta jokių kompromisų. Jai organizacijos ir narių gerovė stovi aukščiau visų asmeniškumų. Kad ir užversta įvairiais reikalais, tačiau randa laiko pavažinėti su kalbomis. Ji yra įsteigus 71 kuopą, Athol, Mass., ir 69 kuopą Worcester, Mass. Pastarosios pirmininke yra nuo pat įsteigimo.

Kad ir nėra apdovanota ugningos iškalbos dovana, tačiau gilus pažinojimas organizacijos reikalų, daro ją tikra žinove toj srityje. Drąsiai galima sakyti, kad reta kuri sąjungiečių gali su ja susilyginti.

Toks organizacijos reikalų pažinojimas atstoja kad ir didžiausį iškalbumą.

Audrūnė

MŪSŲ SĄJUNGOS ATEITIS

DVIDEŠIMTS penki metai, tai gražus laikotarpis kaip žmogaus, taip ir organizacijos gyvenime. Tai subrendimo laikas, kuomet mąstantis žmogus, susikaupęs savyje, valandėlei sustoja peržvelgti savo iki šiol varomą gyvenimo kryptį ir ruošias nustatyti ateities gaires.

Taip ir su Moterų Sąjunga. Ketvirtį šimtmečio praleidus, daug ką džiuginančio matome jos istorijoje. Matome jos steigėjų ir veteranių aukštus idealus ir susirūpinimą lietuvių katalikių moterų buitim. Matome jų entuziastingą pasišventimą pergalėti visą, kas kliudė suburimą moterų į savo išsvajotą didžiulę organizaciją. Taip pat matome pirmųjų steigėjų tolregystę statant Moterų Sąjungą ant Apšvietos ir Pašelpos pagrindų.

Aukštos svajonės ir platūs užsimojimai buvo mūsų, veteranių ir pionierių. O jei tik menka dalelė tų aukštų siekių atsiekta, galime kaltinti svetimą aplinkumą, kurioj gyvenam, ir menkus ryšius, kuriuos tepalaikom su lietuvybės lopšiu — Lietuva. Bet už vis labiau privalom kaltinti save.

Tiesa, turime organizacijos ižde keletą tūkstančių dolerių, dar daugiau jų esame išmokėjusios pašelpom ir suaukojusios įvairiems parapijų reikalams, na, ir vieną-kitą nuotrupą tautos reikalams. Turime saujelę kuopų ir narių, bet, toli gražu, neįtraukėm į Sąjungos eiles tiek, kiek yra galima.

Rūpindamos tik medžiagine Sąjungos puse, kreipdamos daugiau dėmesio į Pašelpos skyrių, mažai teatsižvelgėm į Apšvietos skyrių, kuris pamatiniai yra svarbiausiuoju skyrium.

Kad organizacija augtų ir bujotų, reikia jai tinkamų vadovių. Rausdamos turime prisipažinti, kad per 25 metus nesugebėjom jų tinkamo skaičiaus išsiauklėti. Kad tuo atžvilgiu ir kitos Amerikos lietuvių organizacijos nėra geresnėj padėty, mūs nepateisina, nei sumažina to smūgio skausmą.

Tad, stovėdamos angoj naujo Moterų Sąjungos istorijos laikotarpio, rimtai pagalvokim, kokia ateitis laukia mūsų organizacijos. Kreipkime daugiau dėmesio į kultūrinius Moterų Sąjungos tikslus, ugdykime Apšvietos skyrių ir plėskime jo veiklą, nes tik į tą skyrių pritrauksime jaunimo ir tokias lietuvaites, kurios, vedamos idealo, o ne saunaudžių sumetimais, dedasi į organizacijas.

Plėsdamos Apšvietos skyriaus veiklą, esu tikra, išsiauklėsime ateičiai ir tinkamų vadovių.

Uršulė T. Daukantienė,
Pirmoji M. S. Centro pirm.